

071223 Fjärde söndagen i advent Claes Strömqvist

JA
"Alla Guds löften har fått sitt ja genom honom." De hörde vi i episteltexten för en stund sedan. Mot alla våra nej, mot all förnekelse, mot allt negativt hör vi, så här dan före dan, ett enda stor JA. Ett ja, en bejakelse, som gör det positiva till det tyngst vägande.

Alla Guds löften får i Kristus sitt Ja. Han är uppfyllelsen. Han är därmed Guds Ja till oss och den här världen sådan den är. Om Gud är för oss, vem kan då vara emot oss, frågar sig Paulus. Nej, säger han: "Inget kan skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre."
Detta ja är inte bara litet ord sagt på avstånd, i allmän välvilja, utan några förpliktelser.

Det är ett ja på vår nivå, i ett direkt tilltal. Därför är det Marias dag i dag. I henne samlas Guds ja till oss. "Var hälsad du högt benådade! Herren är med dig. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus." Det fick hon höra för nio månader sedan. Guds ja besvarar hon med sitt ja till Honom och till den oerhörda och ofattbara uppgiften att bli mor till Guds son. Hon var inte gammal, hon var ingen i yttre mening märkvärdig person- men hon sa sitt: "Jag är Herrens tjänarinna."

Utan henne och hennes aktiva medverkan hade det inte blivit någon jul alls i vår mening. Hon är porten för Gud in till oss. Genom henne har det mest fantastiska hänt i vår värld och vi berörs ner i djupet av våra liv av det. Därför får också vi ge Maria vårt "ja".
Hon är värd all vår beundran, vördnad och tillgivenhet. Tänk om hon sagt nej. Gjort våra nej till sitt. Genom sitt "ja" är hon så positivt avvikande, men också så missförstådd och misstänkliggjord.

Maria måste nu få dela den här hemligheten med någon som kunde förstå och ta emot den. Det fanns en- Elisabet, släktingen, som också väntade barn. Därför ger sig Maria av den långa vägen från Nasaret till Juda bergsbygd. Och Elisabet hälsar henne som sin Herres mor. Hon, som snart skall föda den siste profeten i det gamla förbundet - Johannes döparen - anade vad det är Maria bär på. Nu uppfylls det stora löftet från Jesaja: Den unga kvinnan är havande och skall föda en son föda och hon skall ge honom namnet Immanu El (Gud med oss).

"Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig." Så sa Elisabet till henne. Genom barnet hon bär är Maria vad hon är. Sin storhet får hon som kristusbärrerska. Men att bära Honom är inte bara fråga om sköna känslor. Det för henne djupt in i lidandet. Hela vägen från de menande blickarna och skvallret hemma i Nasaret, den tunga resan till Betlehem i nionde månaden, stallet, flykten, fram till korset och graven.

Ingen har stått Jesus närmare än Maria. Hon intar första platsen i kyrkan genom alla tider. Hon är förebilden för varje liten kristen människa. Men också för kyrkan som helhet. Kyrkan är liksom Maria vad hon är - tack vare Kristus. Utan Honom blir kyrkan bara en apparat med åsikter och verksamhet.

Men Kyrkans uppgift - liksom varje enskild kristens - är densamma som Marias - att bära fram Kristus till världen i dag. Här finns världens Frälsare. Här I vårt enkla sammanhang. För här kan vi komma Honom

lika nära som Hans mor. Genom dopet tar Han upp var och en i famnen och i den gemenskap som är oförstörbar. Genom sitt Ord i Skriften talar Han allt som behöver sägas för att skapa den hjärtats tro, som ingen kan ta sig själv. Allra tydligast är Kristus närvarande i den heliga måltiden. Varje gång den firas blir undret i Nasaret och Betlehem påtagligt aktualiserat mitt ibland oss. Det är lika ofattbart att Kristus är i brödet och vinet, som att han blev en människa av kött och blod genom Maria.

Detta är trons mysterium. Ingen kan fatta och förstå hur det är möjligt, och det är verkligen inget krav. Det finns bara en riktig hållning, att böja sina knän och ta emot - i förundran och tacksamhet.

"Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse." Så slutade Elisabets ord till Maria. Maria trodde på det Gud själv hade sagt. Det är genom sin tro som Maria blir Guds mor. Och då är tron inget märkvärdigare än ett "ja" till det som Gud har att säga, och till det som Gud vill ge.

Därför är det genom tron som Kristus kan ta plats i ditt hjärta. Genom ditt försagda och svaga "ja", men ändå ja till Honom, finner Han en öppen väg till dig. Och kan få möjlighet att ge dig den värdefullaste av julklappar. Som bara stiger i värde ju mer du tillgodogör dig den.

Allt det här kan bara bli en verklighet genom Guds egen Ande. Det var den helige Ande som tände det nya livet i Maria. Det var uppfyllt av helig Ande, som Elisabet fick reda på hemligheten. Det är genom den helige Ande, som samma nya liv tänds i dopet, bröd och vin blir Kristi kropp och blod och Bibeln blir ett levande ord direkt till oss. Det är genom Anden som Gud kan göra det omöjliga också i våra liv. Dit hör, att mitt i allt brus av såväl oljud som välljud, kunna lyssna ut det Guds kärleks stora ja" som julen handlar om. Ett Ja som uppväger allt negativt inklusive lidandet och döden.

Så låt oss som svar, med Maria och hela kyrkan, ge Gud vårt ja och vår tro:

Vi tror på Gud Fader allsmäktig...